

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Бх. № 153-10-1
дата: 31.01.2001 г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ТРИДЕСЕТ И ОСМО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

КОМИСИЯ ПО ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО, МЛАДЕЖТА И СПОРТА

СТ А Н О В И Щ Е

На Комисията по здравеопазването, младежта и спорта

ОТНОСНО: Определение на Конституционния съд от 18. 01. 2001 г., с което Народното събрание е конституирано като страна по К. Д. № 18 от 2000 г. за установяване на противоконституционност и несъответствие с Европейската харта за местно самоуправление на разпоредби от Закона за лечебните заведения (обн., ДВ, бр. 62/99 г., изм. и доп., бр. 88/99, 113/99, 36/2000 и 65/2000 г.).

На свое заседание, проведено на 31. 01. 2001 г. Комисията по здравеопазването, младежта и спорта обсъди изпратените с разпореждане на Председателя на Народното събрание № 150 - 01- 24 / 24. 01. 2001 материали по К.Д. № 18 от 2000 г.

Членовете на Комисията, разглеждайки аргументите, изтъкнати в искането до Конституционния съд, считат, че те са неоснователни по следните съображения:

1. Законът за лечебните заведения (ЗЛЗ) предвижда съществуващите публични здравни заведения за болнична помощ да бъдат преобразувани в "лечебни заведения - еднолични търговски дружества", съгласно разпоредбите на чл. 101, ал. 1 от ЗЛЗ. Преобразуването се извършва със заповед на Министъра на здравеопазването, като е предвидено, че собствеността върху капитала се придобива от общината, на чиято територия се намира седалището

на търговското дружество, а правата върху него се упражняват от съответния общински съвет (чл. 101, ал. 6). Променя се само статута на разглежданите публични здравни заведения - те се трансформират от такива на бюджетна издръжка, в търговски дружества, чийто капитал е общинска собственост.

2. Този ред за преобразуване на публичните здравни заведения не противоречи на конституционната норма, гарантираща правото на собственост на общините и не нарушава принципите на местното самоуправление, доколкото правомощията, свързани с откриването, преобразуването и закриването на публични здравни заведения винаги са принадлежали на централната изпълнителна власт, а не на общинските съвети. Съгласно Закона за народното здраве, компетентен да взема такива решения е Министерският съвет, въз основа на предложение на Министъра на здравеопазването. Именно по този ред са създавани заварените публични здравни заведения, които подлежат на преобразуване съгласно разпоредбите на Закона за лечебните заведения.

3. Неоснователно е и твърдението, че с акта за преобразуване, Министърът на здравеопазването се "разпорежда" с общинска собственост. Изрично е предвидено и в закона, и в заповедите за преобразуване, че едноличен собственик на капитала е общината. Министърът на здравеопазването не променя титуляра на собствеността, а само променя статута на публичното здравно заведение в рамките на своята изрично предвидена в закона компетентност.

4. За целите на здравната реформа законът предвижда правила за създаване на "Лечебни заведения" със смесено участие - 51 % държавно и 49% общинско. Тези правила не противоречат на Конституцията, защото не се изземват правомощия на органите на местното самоуправление и не се засягат правата им на собственост.

5. Относно твърдението, че чл. 109, ал. 1, т. 3 от ЗЛЗ в частта "след одобрение или по предложение на министъра на здравеопазването" противоречи на Европейската харта за местно самоуправление (ЕХМС), считаме че то е неоснователно, тъй като текстът на този международен акт ясно постановява, че "органите на местно самоуправление разполагат в рамките на закона с пълна свобода да поемат инициатива по всеки въпрос, който не е изключен от тяхната компетентност или предоставен на друга власт" (чл. 4, т. 2 от ЕХМС).

Вземайки предвид гореизложените аргументи и въз основа на проведените разисквания, изразените становища и проведеното гласуване, Комисията по здравеопазването, младежта и спорта с 10 гласа “за”, 3 “против” и без “въздържали се” взе следното

РЕШЕНИЕ:

Искането за обявяване за противоконституционни и несъответстващи на Европейската харта за местно самоуправление на разпоредбите на чл. 101, ал.1 и 5, чл.102, ал. 1, чл. 104, ал.1 и чл. 109, ал.1, т.3 от Закона за лечебните заведения е неоснователно и не следва да бъде уважено.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
/Доц. д-р Б. Китов/

